

LBRIS

We know
books

*Cel mai bun om rău
din carte*

Juniorii

volum coordonat de
Florentina Sâmișăian

arthur

Cuprins

Pagini de jurnal din tabăra Arthur „Locuiește în poveste!“, ediția a XII-a / 5

Ilustratori

Crina Georgiana Abăloaei / 36

Ștefania Lăzărescu / 38

Teodor Păpușe / 40

Ly Ulieriu / 42

Maruca Iordan / 44

Scriitori

Armand Cărbunaru – *Zeus și Bolovanul buclucaș* / 49

Elena-Anastasia Cozma – *Povestea dragonului care a salvat o prințesă* / 55

Emma Ioana Crețu – *Harvey* / 59

- Patrick Dochinoiu – *Vrăjitoarea Așba și migrația neașteptată* / 65
- Ilinca Dorobanțu – *Aventura lui Pimpilinpauxa la Suprafață* / 75
- Irina Dumitrescu – *Pisica Spițerului* / 83
- Natalia Jantea – *Kubilan cel singur* / 91
- Cristina Luca-Parapiru – *Băiat bun sub acoperire* / 99
- Alexandra-Maria Lupaș – *Umbra nu poate să devină bun, nu-i așa?* / 105
- Nicholas-Calinic Lupu – *Gafa unui hoț de timp* / 113
- Mara Marinescu – *Zvâc* / 119
- Ștefan Matei Marinescu – *Din prea multă bunătate* / 127
- Sofia Mincă-Borțun – *Banda Celor Trei* / 135
- Sara Petrescu – *Edala, ultima constructoare* / 143
- Irina Florina Pintilie – *Întunecatul sfârșit al lui Edvard Sânzianu* / 149

*Pagini de jurnal din tabăra Arthur
„Locuiește în poveste!”, ediția a XII-a*

25-29 august 2024, Alma Vii

E iar sfârșit de august și, la fel ca la fiecare sfârșit de vară de ceva ani încoace, ne îndreptăm cu toții spre micul sat ascuns printre colinele transilvane, departe de drumul mare, cu case înalte, colorate, și cu porți ca de cetate. Nu mai e fostul drum prăfuit și plin de gropi printre care făceam slalom vreme de jumătate de oră pentru câțiva kilometri – acum e asfaltat și de la șosea ajungi într-o clipită în Alma Vii. E bine că nu ne mai zdruncinăm, dar ne e și puțin teamă că acum prea multă lume o să ajungă ușor în satul nostru secret. Gata, am intrat în sat, facem stânga pe strada mare, mergem încet, să putem admira biserica fortificată cocoțată pe delușorul din stânga, ne place mult și clădirea albastră a școlii de lângă biserică. Urmăm strada mare, ne uităm la casele care mai de care mai arătoase de pe marginea drumului, cu grijă, că la stânga pârâul curge printr-o albie tare adâncă. Chiar dacă am zăbovit pe drum de la intrarea în sat, tot ajungem repede la locul nostru de întâlnire – pensiunea Alma Via, ramă în ramă de

poveste, unde ne așteaptă, ca în fiecare vară, Marion și Mike – gazdele noastre primitive, doamna Sanda – bucătăreasa cea pricepută și zâmbitoare, seriosul Pascal – ospătarul, și cățelușa Alma. O cafea la masa de pe terasă, privim curtea plină de flori, e la fel de frumoasă. Hamacul e la locul lui, atârnat între doi pruni. Sunt și iepuri într-o cușcă – le va plăcea copiilor.

Să vedem tabelul – ziua asta nu e chiar ușoară, trebuie să avem grijă ca toată lumea să ajungă cu bine. Și nu avem rețea de telefon, doar internet. Și știm prea bine că pe alocuri, pe drumul de la Mediaș, se cam pierde rețeaua. Pentru unii e mai ușor, vin cu mașina, aduși de părinți, mai ales e ușor pentru cei care au mai fost. Unii vin cu trenul – mergem să-i așteptăm în gară la Mediaș. Vin din toată țara – Oradea, Cluj, Timișoara, Brașov, București, Iași, Zănești-Neamț, Galați, Craiova. Până la ora 16 trebuie să fim cu toții aici. Încep să vină. Valize grele sunt târâte pe pietrișul din curte – unii stau aici, alții, la casele dimprejur. Încet-încet, s-au strâns. Lipsește Maruca, ne pare rău, a fost vara trecută și ne cânta frumos la focul de tabără, cu vocea și cu ukulele. Ceilalți 19 au venit. Au ajuns și moderatorii. De data asta nu au reușit să vină Ioana Nicolaie și Mircea Cărtărescu, ne pare tare rău și știm că și lor le pare – nu au lipsit din nicio tabără până acum și au promis că la anul vor locui iar cu noi în poveste. Daň Ungureanu a venit cu Matei, băiatul lui de 8 ani, care a fost anul trecut mascota taberei și sigur va fi și anul acesta.

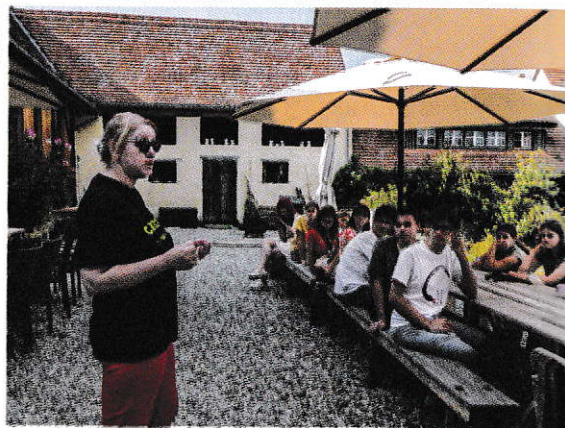
Ne cunoaștem, ne recunoaștem – întâlnirea de la ora 16 nu e deloc formală: cine sunt, de unde vin, cum le-a plăcut tema, cum au ajuns aici, ce mai citesc, ce le-ar plăcea să facă în tabără. Apoi se răsândesc, se fac grupuri noi, se reunesc grupuri vechi.

Seara ne întâlnim la lectura lui Florin Bican – explozie de râsete la textul *Petarde și pocnitori*, iar la sfârșitul lecturii, Florin e asaltat cu zeci de întrebări – așa va fi de fiecare dată la lecturile de seară, cu Adina Popescu, Ioana Bot și Alex Moldovan.

Ei, de luni chiar a început munca, chiar dacă micul-dejun e la o oră rezonabilă, nu chiar ca într-o tabără de cercetași. Dar urmează atelier după atelier, iar dacă nu sunt ateliere, e destul de lucru pentru proiectul pe echipe coordonat de Adina Popescu și Iulian Ghervas. Cele patru echipe, formate din tineri scriitori și ilustratori, trebuie ca până la sfârșitul taberei să facă un scurt film documentar despre satul Alma Vii. Și asta așa, în trei zile, în cele câteva ore zis libere între ateliere.

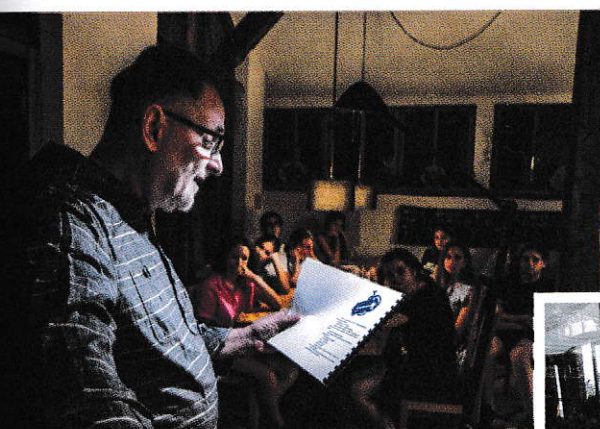
Copiii au scris sonete la atelierul Ioanei Bot, au făcut exerciții de poezie camuflată (*blackout poetry*) la atelierul lui Florin Bican, au luat interviuri, au făcut scenarii pentru documentare, au filmat, au montat filmulețele, îndrumați de Adina Popescu și Iulian Ghervas, au inventat personaje la atelierul de proză cu Alex Moldovan, au desenat la atelierul lui Dan Ungureanu, au scris și au ascultat povești.

Am mai avut și norocul ca în această perioadă să fie deschisă expoziția „Fragmente“ a artiștilor Sorin Ilfoveanu și Adrian Ilfoveanu la biserica din sat – am vizitat-o, a fost frumos și emoționant.

LIBRIS

We know books

LBP'S

We know books

